

För 110 år sedan gick min pappa Axel med sin syster Margareta och deras föräldrar Amelie och Oscar Dickson i denna lindallé på Gammalstorp i Västergötland. De hade nyligen flyttat hem från teodling på Ceylon. Nu var det svensk nysnö under deras fötter.

Vi gingo i en lindallé
På gula våta blad
Och tårar sköljde på min kind
Och jag var ändå glad

Vi gingo länge hand i hand
Och talade som barn
Så stodo vi med ens framför
En gammal väderkvarn

Amelies syster Harriet Löwenhjelm skrev 1909 dikten "Beatrice Aurore", där denna lindallé omnämns i fjärde strofen. I Harriets teckning med det förälskade paret i allén syns den gamla väderkvarnen, dit de är på väg. Kvarnen är nu sedan länge riven, men grinden, den finns kvar.

I foderkammaren i ladugården på Rämen står på golvet några telådor, som numera används för att lagra korn till fåren. På en av dem sitter en fraktsedel från ”Tefirma Oscar Dickson”. På sedeln har min farfar skrivit med bläck: ”Broken Orange Pekoe”. Det var en särskild tekvalité, som fanns i Dicksonteet. På fraktsedeln finns även en betjänt, som serverar te, vilken min farmor målat. Därför tänker jag på mina farföräldrar varje gång jag passerar lådan för att bjuda fåren på deras måltid.

God Jul & Gott Nytt År

hälsar William